

Decizie de indexare a faptei de plagiat la poziția 00327 / 3.10.2016 și pentru admitere la publicare în volum tipărit

care se bazează pe:

A. Nota de constatare și confirmare a indiciilor de plagiat prin fișa suspiciunii inclusă în decizie.

Fișa suspiciunii de plagiat / Sheet of plagiarism's suspicion	
Opera suspicionată (OS) Suspicious work	Opera autentică (OA) Authentic work
OS KÖVESI, Laura Codruța. Combaterea crimei organizate prin dispoziții de drept penal. Teză de doctorat. Timișoara: Universitatea de vest. 2011. Notă: <u>Conducător științific:</u> Prof.dr.PAȘCA Viorel. <u>Comisia de doctorat:</u> Nu se cunoaște. Notă: Plagiat semnalat în „* * *”. Dr Codruța Kovesi, precursora lui Mang. 25.05.2012. Disponibil la: www.militiaspirituala.ro/investigatii/documente-inedite/detalii.html . Ultima accesare: 3 mai 2016.	OA VOCILĂ, Andrei. Vulnerabilități ale securității naționale – corupția și crima organizată. 21 octombrie 2010. Disponibil la: andreiocila.wordpress.com/2010/09/21/vulnerabilitati-ale-securitatii-nationale-coruptia-si-crima-organizata-2/ . Ultima accesare: 23 septembrie 2016.
Incidența minimă a suspiciunii / Minimum incidence of suspicion	
p.036:01 – p.036:16	p.007:55 – p.008:07
Fișa întocmită pentru includerea suspiciunii în Indexul Operelor Plagiate în România de la Sheet drawn up for including the suspicion in the Index of Plagiarized Works in Romania at www.plagiate.ro	

Notă: Prin „p.72:00” se înțelege paragraful care se termină la finele pag.72. Notăția „p.00:00” semnifică până la ultima pagină a capitolului curent, în întregime de la punctul inițial al preluării.

Note: By „p.72:00” one understands the text ending with the end of the page 72. By „p.00:00” one understands the taking over from the initial point till the last page of the current chapter, entirely.

B. Fișa de argumentare a calificării de plagiat alăturată, fișă care la rândul său este parte a deciziei.

Echipele Indexului Operelor Plagiate în România

Fișa de argumentare a calificării

Nr. crt.	Descrierea situației care este încadrată drept plagiat	Se confirmă
1.	Preluarea identică a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
2.	Preluarea a unor pasaje (piese de creație de tip text) dintr-o operă autentică publicată, care sunt rezumate ale unor opere anterioare operei autentice, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
3.	Preluarea identică a unor figuri (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
4.	Preluarea identică a unor tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
5.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin includerea unui nou autor sau de noi autori fără contribuție explicită în lista de autori	
6.	Republicarea unei opere anterioare publicate, prin excluderea unui autor sau a unor autori din lista inițială de autori.	
7.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație) dintr-o operă autentică publicată, fără precizarea întinderii și menționarea provenienței, fără nici o intervenție personală care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	✓
8.	Preluarea identică de figuri sau reprezentări grafice (piese de creație de tip grafic) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
9.	Preluarea identică de tabele (piese de creație de tip structură de informație) dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
10.	Preluarea identică a unor fragmente de demonstrație sau de deducere a unor relații matematice care nu se justifică în regăsirea unei relații matematice finale necesare aplicării efective dintr-o operă autentică publicată, fără menționarea provenienței, fără nici o intervenție care să justifice exemplificarea sau critica prin aportul creator al autorului care preia și însușirea acestora într-o lucrare ulterioară celei autentice.	
11.	Preluarea identică a textului (piese de creație de tip text) unei lucrări publicate anterior sau simultan, cu același titlu sau cu titlu similar, de un același autor / un același grup de autori în publicații sau edituri diferite.	
12.	Preluarea identică de pasaje (piese de creație de tip text) ale unui cuvânt înainte sau ale unei prefețe care se referă la două opere, diferite, publicate în două momente diferite de timp.	

Notă:

a) Prin „proveniență” se înțelege informația din care se pot identifica cel puțin numele autorului / autorilor, titlul operei, anul apariției.

b) Plagiatul este definit prin textul legii¹.

„...plagiatul – expunerea într-o operă scrisă sau o comunicare orală, inclusiv în format electronic, a unor texte, idei, demonstrații, date, ipoteze, teorii, rezultate ori metode științifice extrase din opere scrise, inclusiv în format electronic, ale altor autori, fără a menționa acest lucru și fără a face trimitere la operele originale...”.

Tehnic, plagiatul are la bază conceptul de **piesă de creație** care²:

„...este un element de comunicare prezentat în formă scrisă, ca text, imagine sau combinat, care posedă un subiect, o organizare sau o construcție logică și de argumentare care presupune niște premise, un raționament și o concluzie. Piesa de creație presupune în mod necesar o formă de exprimare specifică unei persoane. Piesa de creație se poate asocia cu întreaga operă autentică sau cu o parte a acesteia...”

cu care se poate face identificarea operei plagiate sau suspicioase de plagiat³:

„...O operă de creație se găsește în poziția de operă plagiată sau operă suspicioasă de plagiat în raport cu o altă operă considerată autentică dacă:

- i) Cele două opere tratează același subiect sau subiecte înrudite.
- ii) Opera autentică a fost făcută publică anterior operei suspicioase.
- iii) Cele două opere conțin piese de creație identificabile comune care posedă, fiecare în parte, un subiect și o formă de prezentare bine definită.
- iv) Pentru piesele de creație comune, adică prezente în opera autentică și în opera suspicioasă, nu există o menționare explicită a provenienței. Menționarea provenienței se face printr-o citare care permite identificarea piesei de creație preluate din opera autentică.
- v) Simpla menționare a titlului unei opere autentice într-un capitol de bibliografie sau similar acestuia fără delimitarea întinderii preluării nu este de natură să evite punerea în discuție a suspiciunii de plagiat.
- vi) Piesele de creație preluate din opera autentică se utilizează la construcții realizate prin juxtapunere fără ca acestea să fie tratate de autorul operei suspicioase prin poziția sa explicită.
- vii) În opera suspicioasă se identifică un fir sau mai multe fire logice de argumentare și tratare care leagă aceleași premise cu aceleași concluzii ca în opera autentică...”

¹ Legea nr. 206/2004 privind buna conduită în cercetarea științifică, dezvoltarea tehnologică și inovare, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 505 din 4 iunie 2004

² ISOC, D. Ghid de acțiune împotriva plagiatului: bună-conduită, prevenire, combatere. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2012.

³ ISOC, D. Prevenitor de plagiat. Cluj-Napoca: Ecou Transilvan, 2014.

PREGATESTE-TE DIN TIMP !

A fi informat e primul pas A cunoaste te poate ajuta Dar a aplica te si desavarseste

OCT 19 2010

VULNERABILITĂȚI ALE SECURITĂȚII NAȚIONALE – CORUPȚIA ȘI CRIMA ORGANIZATĂ



[\(https://andrevocila.wordpress.com/2010/10/19/vulnerabilitati-ale-securitatii-nationale-coruptia-si-crima-organizata-3/127309-politisti-a-1975507/\)](https://andrevocila.wordpress.com/2010/10/19/vulnerabilitati-ale-securitatii-nationale-coruptia-si-crima-organizata-3/127309-politisti-a-1975507/)

CUPRINS

Introducere

Capitolul I – Coruptia in Romania

1.1. Noțiune, etiologie, nivelurile și tipurile corupției

1.2. Formele corupției pe plan european și în România

1.3. Stadiul actual al corupției în România

Capitolul II – Crima Organizată în România

2.1. Noțiune, caracteristici, forme de manifestare în România

2.2. Percepția fenomenului la nivelul Uniunii Europene

2.3. Factori care influențează evoluția criminalității organizate

Capitolul III – Corupția și crima organizată vulnerabilități ale securității naționale

3.1. Interacțiunile corupției și crimei organizate în mediul de securitate

3.2. Costurile și consecințele riscului corupției și crimei organizate

3.3. Consecințele considerării corupției și crimei organizate ca fiind riscuri la adresa națională.

Concluzii

Bibliografie

INTRODUCERE

„Calitatea dominantă a lumii în care ne-a fost dat să trăim îmi pare definită complet dacă spunem că parcă niciodată în trecutul său milenar omul n-a urmărit achiziția mijloacelor materiale de trai cu atâta ardoare ca azi, cu așa mare cheltuială a tuturor energiilor sale și cu atât de unilaterală și permanentă concentrare a atenției .

Judecând după cele ce cunoaștem din istorie , teama de ziua de mâine nu s-a așternut niciodată atât de grea asupra majorității covârșitoare a sufletelor .

Niciodată mijloacele de trai nu s-au ridicat în măsură așa de mare la rang de scopuri în viață , cum au devenit azi.

Istoria ne este martoră că orice superficialitate în materie de concepție generală a vieții , adică orice judecată a unei generații care se oprește la suprafața lucrurilor , este plătită scump de generațiile care urmează.

Atrofia puterilor afective ale sufletului produsă de neostoita și permanenta orientare spre progresul exterior , atrage după sine barbarizarea umanității .

Pericolul cel mare care amenință cu destrămare civilizația zilelor noastre , trebuie văzut în împrejurarea că , în timp ce progresul exterior pare a nu avea limite previzibile și posibile , îndreptându-se către infinit , cel interior tinde să coboare la zero”

Cugetările și rostirile filozofului și profesorului D.D. Roșca , ni se par deosebit de actuale , astfel încât , parcă îți vine greu să crezi că ele au fost formulate cu peste o jumătate de veac în urmă .

Evoluția societății umane , în general , și a celei românești , în particular , confirmă justetea lor .

Omul , ființă socială , prin esența sa și definiția sa nu trăiește izolat , singur , ci într-o permanentă și de neînălțurat conviețuire cu semenii săi , de acțiune comună pentru existența , pentru supraviețuirea și evoluția lui , pentru ameliorarea mediului natural și perfecționarea celui social. El este purtătorul personalității , iar aceasta se relevă ca o însușire pe care tinde să o dobândească , s-o exprime într-o modalitate cât mai deplină .

La rândul ei , societatea își asigură și poate realiza dezvoltarea ei complexă numai prin valorificarea deplină a aptitudinilor membrilor săi , a personalității acestora . Societatea este pentru fiecare individ , pentru fiecare membru al său , cadrul care asigură existența și dezvoltarea acestuia , prin aceea că fiecare are un statut al său în care se însușează totalitatea drepturilor și obligațiilor pe care societatea le acordă sau le pretinde de la fiecare .

În cadrul vieții de relație , a vieții sociale , conduita fiecăruia este apreciată , evaluată de ceilalți membri ai societății și considerată „convenabilă” ori „neconvenabilă” , pentru ei sau grupul social constituit după cum ea se armonizează sau vine în conflict cu acestea .

Corupția și crima organizată fac indiscutabil parte dintre acele acțiuni ale omului care sunt neconvenabile pentru societate , pentru ceilalți membri ai acesteia .

Ambele sunt fenomene sociale fiindcă sunt condiționate în apariția și existența lor , de viața de relație , de viața socială , și de normele de conduită statornicite în cadrul societății .

Forțele naturale care au trezit și sădit în om imperativul sociabilității , au avut darul și puterea de a inspira și determina acestuia spiritul de ordine făcându-l să înțeleagă că în cadrul grupului social, interesele și acțiunile fiecăruia trebuie să se armonizeze cu acelea ale celorlalți , că acțiunilor neconvenabile trebuie să le răspundă reacții convenabile , că existența comună , conviețuirea oamenilor în societate nu este posibilă fără ordonare căreia trebuie să i se conformeze fiecare în parte și toți laolaltă .

Corupția și crima organizată sunt fenomene sociale prin condițiile de existență și totodată fenomene antisociale prin consecințele lor.

O dată cu incriminarea acestora , corupția și crima organizată au devenit și fenomene juridice .

Așadar , corupție și crima organizată devin un fapt juridic , reglementat prin norme de drept penal , fiindcă în prealabil acestea au fost fapt social , o realitate socială care nu poate fi și nici nu trebuie ignorată și care creează urmări periculoase pentru ordinea socială.

Capitolul I – Corupția în România

1.1. NOȚIUNEA, ETIOLOGIA, NIVELURILE ȘI TIPURILE CORUPȚIEI

1.1.1. Noțiune

Corupția reprezintă utilizarea abuzivă a puterii publice în scopul obținerii pentru sine sau pentru alții , a unor foloase necuvenite în următoarele forme:

- – abuzul de putere în exercitarea atribuțiilor de serviciu;
- – fraudă;
- – utilizarea fondurilor ilicite pentru finanțarea partidelor politice sau a campaniilor electorale;
- – favoritismul;
- – instituirea unui mecanism arbitrar de exercitare a puterii în domeniul privatizării sau al achizițiilor publice;
- – conflictul de interese.

Grupul Multidisciplinar privind Corupția (G.M.C.) înființat în anul 1994 de către Comitetul de Miniștri al Consiliului Europei a adoptat provizoriu următoarea definiție: „Corupția cu care are legătură G.M.C. cuprinde comisiunile oculte și toate celelalte demersuri care implică persoane investite cu funcții publice sau private , care și-au încălcat obligațiile care decurg din calitatea lor de funcționar public , de angajat privat , de agent independent sau dintr-o altă relație de acest gen , în vederea obținerii de avantaje ilicite , indiferent de ce natură , pentru ele însele sau pentru alții.”

Convenția penală a Consiliului Europei privind corupția , semnată de România la data de 27 ianuarie 1999 , definește corupția în cele două modalități de săvârșire:

– corupția activă – „promisiunea , oferirea sau darea , cu intenție , de către orice persoană , direct sau indirect , a oricărui folos necuvenit , către un funcționar , pentru sine sau pentru altul , în vederea îndeplinirii sau abținerii de a îndeplini un act în exercițiul funcțiilor sale”;

– corupția pasivă – „solicitarea ori primirea , cu intenție , de către un funcționar public , direct sau indirect , a unui folos necuvenit , pentru sine ori pentru altul , sau acceptarea unei oferte sau promisiuni a unui astfel de folos , în vederea îndeplinirii sau abținerii de la a îndeplini un act în exercițiul funcțiilor sale” .

Potrivit convenției , corupția privește atât sectorul public cât și pe cel privat , iar faptele de corupție pot fi săvârșite de funcționari publici naționali și străini , parlamentari naționali , străini sau ai adunărilor parlamentare internaționale , funcționari internaționali , precum și de persoane care reprezintă organizații internaționale .

1.1.2. Etiologia corupției

A. Originile corupției în țările aflate în tranziție

În țările aflate în tranziție, fenomenul corupției își are proveniența într-o multitudine de factori de natură politică, economică și socială:

- nivelul inițial de dezvoltare;
- moștenirea politică, economică și instituțională;
- înzestrarea naturală și socială;
- opțiunile politico-instituționale;
- nivelul competiției politice și al concentrării economice;

B. Etiologia corupției în România

În vechiul drept penal românesc, corupția apare incriminată destul de târziu și limitat, în perioada domniilor fanariote. Faptele de corupție constau în daruri făcute de către subalterni sau de către particulari dregătorilor, în dubla lor calitate de funcționari și judecători. O dată cu perioada fanariotă, moravurile impuse de către demnitarul fanariot au înlocuit obiceiurile austere ale poporului român și au condus la generalizarea corupției atât în raporturile cu demnitarul turc cât și în cele dintre funcționarii români ori între aceștia și populație. Frecvența cazurilor de corupție a impus unele reglementări penale încă în timpul ultimelor domnii fanariote, vizând în special actele de corupție ale judecătorilor sau ale altor funcționari cu atribuții de judecată (ispravnici). Totodată, au apărut reglementări penale care incriminau faptele de corupție într-o manieră modernă și explicită, cum ar fi Condicta de drept penal și procedura penală intrată în vigoare la 1 ianuarie 1852, în Muntenia, sub domnia lui Barbu Știrbei. Incriminarea faptelor de corupție a fost perfecționată și completată prin Codurile penale din 1865, 1936 și 1968, păstrându-se însă principiile preluate din Codul penal francez din 1810, care au fost îmbogățite cu rezultatele gândirii juridice românești.

Așadar, corupția nu este o noutate pentru România ci o avut o lungă și negativă tradiție istorică, fapt confirmat și de terminologia variată folosită pentru a ilustra fenomenul corupției.

În perioada recentă, oportunitățile oferite de fenomenul de tranziție coroborate cu insuficiența și ineficiența controlului statal au favorizat dezvoltarea actelor de corupție, în special a criminalității economice, orientată spre obținerea de profituri maxime.

Corupția poate fi privită ca o problemă socială complexă, care este percepută de segmentele sociale oneste ca fiind un fenomen deosebit de grav și periculos ce atacă bazele economice și politice ale societății, pune în pericol stabilitatea instituțiilor statale și afectează nivelul de trai al populației prin creșterea nejustificată a costurilor sociale.

Aria tot mai largă, complexitatea și continua diversificare a formelor de manifestare a acestui fenomen, împreună cu tendințele de globalizare fac din corupție o adevărată amenințare pentru democrație și pentru principiile statului de drept.

Programele guvernamentale privind prevenirea și combaterea corupției pleacă de la ideea că fenomenul corupției este o disfuncție de sistem care își are proveniența și afectează cadrul normativ, sistemul instituțional și relațiile interumane specifice instituțiilor sociale. Astfel, excesul normativ, ca și lipsa reglementărilor legale în anumite domenii alimentează factorii de risc pentru corupție.

La acestea se adaugă inexistența sau funcționarea necorespunzătoare a structurilor specializate care au atribuții de prevenire și control al corupției precum și strategiile ineficiente de selecție, recrutare, perfecționare și control al resurselor umane care trebuie să asigure funcționarea în condiții de legalitate a componentelor sistemului instituțional.

1.1.3. Nivelurile și tipurile corupției

A. Nivelurile corupției

Strategia de prevenire și control social al corupției ține seama de existența „marii corupții” și a „corupției mici” fiind adoptate măsuri specifice fiecărui nivel al corupției.

„Marea corupție” este asociată funcțiilor de nivel înalt, factorilor de decizie majoră, formelor grave de fraudă, extorcări de fonduri, mergând până la criminalitatea organizată, în timp ce „mica corupție” are cel mai puternic impact pentru percepția publică.

În timp ce controlul social al mării corupții este, în primul rând unul represiv-preventiv, „mica corupție” reprezintă ținta acțiunilor preventive care atacă baza piramidei fenomenului și limitează răspândirea acestuia.

În legislația anticorupție din țara noastră, distincția dintre cele două niveluri ale corupției are la bază un sistem complex de factori constând în calitatea persoanei vizate, valoarea sumei sau bunului care formează obiectul infracțiunii de corupție și cuantumul pagubei materiale cauzate prin infracțiunea respectivă.

B. Tipurile corupției în țările aflate în tranziție

Clasificarea are în vedere influențarea actelor normative în timpul elaborării sau aplicării lor, după cum urmează:

- „State Capture” reprezintă acțiunile unor grupuri, persoane sau firme din sectorul public sau privat realizate cu scopul de a influența în folos propriu conținutul unor legi, reglementări sau altor tipuri de acte guvernamentale, prin acordarea de avantaje personale unor persoane publice, pe căi ilicite sau alte mecanisme netransparente
- „Corupția administrativă” distorsionarea intenționată a aplicării legilor, normelor și reglementărilor existente pentru a crea avantaje unor actori publici sau privați, prin acordarea de câștiguri personale unor oficialități, pe căi ilicite sau alte mecanisme netransparente.

În general, fenomenul „state capture” este asociat „mării corupții”, iar în perioada recentă s-au înmulțit cazurile când anumite acte normative, în special hotărâri de guvern, au fost elaborate și adoptate pentru a crea beneficii anumitor persoane sau grupuri de persoane, mergându-se până la falsificarea conținutului unor acte normative, prin îndepărtarea sau adăugarea ilegală a unor texte. Asemenea tendințe s-au manifestat și în cuprinsul unor decizii judecătorești cu caracter de îndrumare precum și în cel al unor acte normative interpretative

forme de corupție:

- corupția administrativă privește activitatea administrației publice locale și centrale, autoritățile vamale, sănătatea și asistența socială, cultura și învățământul, instituțiile din domeniul apărării, ordinii publice și siguranței naționale – corupția în justiție cu referire la autoritățile judecătorești parchete și instanțe;
- corupția economică, în special în domeniul financiar-bancar, în agricultură, silvicultură și în unele ramuri ale industriei: metalurgie-siderurgie, precum și în prelucrarea și comercializarea petrolului;
- corupția politică legată în special de activitatea parlamentară și a partidelor politice: efectele negative ale imunității parlamentare, influențarea inițiativelor legislative, finanțare partidelor politice și a campaniilor electorale.

1.3. Stadiul actual al corupției în România

1.3.1. Poziția Uniunii Europene

Pe site-ul oficial al Comisiei Europene, la data de 14 august 2008 a fost publicată următoarea reacție a Uniunii Europene față de fenomenul corupției din România: „Comisia Europeană aminteste Romaniei ca principala sa problema ramâne lipsa progreselor in combaterea coruptiei la nivel inalt, inclusiv in cazurile fostilor si actualilor ministri,” a declarat Martin Selmayr, purtator de cuvint al Comisiei, citat de NewsIn. Reacția vine ca urmare a refuzului deputatilor de a aviza inceperea urmaririi penale impotriva lui Nastase si Mitrea si este in concordanta cu Raportul din iulie, in care se vorbea despre „politizarea cazurilor de coruptie de catre Parlament” si despre necesitatea unui „angajament neechivoc si reinnoit la toate nivelurile pentru a curata sistemul de coruptie si a respecta pe deplin statul de drept”.

Deși Comisia nu poate comenta punctual dosarele Nastase și Mitrea, reaminteste ca principala problema a Romaniei ramâne lipsa progreselor substantiale in combaterea coruptiei la nivel inalt, in special cea referitoare la ministrii ale caror dosare se afla in parlament.

Pozitia generala a Comisiei a fost exprimata foarte clar in raportul din 23 iulie: „realizarea de progrese substantiale in lupta impotriva coruptiei- inclusiv in cazuri care implica parlamentari si fosti si actuali membri ai guvernului- ramâne provocarea principala a României in indeplinirea obligatiilor asumate fata de UE in momentul aderarii”, a declarat Martin Selmayr, purtator de cuvint al Comisiei Europene, citat de NewsIn.

Selmayr a tinut sa precizeze ca „progresele facute in acest sens vor fi evaluate in urmatorul raport privind situatia din Romania, la inceputul anului 2009”.

„Politicienii vor sa scape de mecanism pina anul viitor. Cum vor face asta? Noi am subliniat mereu ca singurul mod de a o face este de a indeplini obiectivele de referinta, iar aceasta implica si anchetarea cazurilor de coruptie la nivel inalt”, au afirmat sursele citate.

In raportul Comisiei din 23 iulie se precizeaza clar ca „politizarea cazurilor de coruptie de catre Parlamentul Romaniei si incapacitatea sistemului judiciar de a pronunta sentinte in cazurile de coruptie la nivel inalt au diminuat perceptia opiniei publice asupra respectarii statului de drept”.

Raportul puna accentul pe necesitatea unui „angajament neechivoc si reinnoit la toate nivelurile- in intregul spectru politic, in administratie si in rândul magistratilor- pentru a curata sistemul de coruptie si a respecta pe deplin statul de drept”.

1.3.2. Poziția autorităților statului român și percepția opiniei publice

Având în vedere amploarea și diversificarea fenomenului corupției, autoritățile române au adoptat o strategie națională anticorupție materializată în Programul național de prevenire a corupției și Planul național de acțiune împotriva corupției, adoptate prin Hotărârea Guvernului nr. 1065/2001.

Cele două programe exprimă poziția Guvernului României față de fenomenul corupției, amploarea fără precedent și diversificarea acesteia constituind principala motivație a elaborării unei strategii unitare și ferme de prevenire și combatere în perioada următoare. Din aceeași necesitate a izvorât și adoptarea, în cadrul unui pachet legislativ, a unei legislații secundare anticorupție constând în Legea nr. 161/2003 privind unele măsuri pentru asigurarea transparenței în exercitarea demnităților publice, a funcțiilor publice și în mediul de afaceri, prevenirea și sancționarea corupției.

Constatarea că fenomenul corupției tinde să se globalizeze și să îmbrace forme grave în România a devenit o coordonată obișnuită a discursurilor publice ale înaltelor oficialități ale statului român, care evocă permanent noi metode și instrumente pentru prevenirea și controlul social al corupției.

Regăsim aceeași abordare și în mass-media, care tratează fenomenul corupției ca pe o adevărată plagă a societății românești și care critică ineficiența măsurilor dispuse pentru limitarea și controlul corupției. În acest mod s-a ajuns la o percepție publică extrem de negativă față de corupție, amplificată și de lipsa rezultatelor concrete și spectaculoase, pe termen scurt, în combaterea corupției. La nivelul cetățeanului obișnuit, corupția are un impact direct, cu implicații inclusiv asupra opțiunilor sale politice, deoarece constată că statul nu-și asigură într-o suficientă măsură securitatea personală.

În aceste condiții, fenomenul corupției din România a fost evocat în repetate rânduri de reprezentanți ai entităților europene sau internaționale (Uniunea Europeană, Banca Mondială, S.U.A.), precum și de organizații neguvernamentale prestigioase a căror activitate are ca obiect acest domeniu (Transparency International). A rezultat că stadiul actual al corupției în România reprezintă principalul obstacol în calea integrării europene și a relansării economice prin atragerea investitorilor străini. Această stare de lucruri este constatată și în Raportul Consiliului Suprem de Apărare a Țării pe anul 2002, în conținutul căruia se face vorbire despre formele de manifestare a corupției, fenomen care reprezintă un risc și o amenințare la adresa securității naționale.

Armenii
Mafia caucaziană

În Europa Centrală și de Est, criminalitatea a atins cote alarmante cu deosebire în spațiul C.S.I.- Iugoslavia, Albania și Bulgaria (Comunitatea Statelor Independente). Forța crimei organizate este pusă în evidență mai ales prin influența ei deosebită în planul destabilizării situației interne care a cunoscut transformări esențiale : trecerea de la economia centralizată la cea de piață, de la regimul politic autoritar la cel democratic și de la un sistem centralizat de securitate la un sistem național de securitate independent.

Mass-media occidentală a acordat atenție în ultima perioadă, extinderii autorității organizațiilor de tip mafiot pe continentul european, subliniind că, prăbușirea “Cortinei de Fier” a înlesnit nu numai liberalizarea legăturilor dintre persoanele fizice și organizațiile legale din Est și Vest, ci și dintre cele ilegale.

Potrivit cotidianului britanic “The Times”: “poliția cehoslovacă a dezvăluit în 1991, că între organizațiile mafiotice din Rusia și mafia italiană, s-ar fi încheiat un act privind traficul de narcotice și substanțe folosite la fabricarea de arme nucleare”.

Un înalt funcționar de la Ministerul Federal de Interne al Cehiei, specializat în traficul internațional de stupefiante, în 1996, susținea că “șefii rețelelor mafiotice din Italia și Rusia au pus la cale o afacere prin care să extindă controlul asupra 20% din toate operațiunile de contrabandă din lume, obiectiv stabilit a fi atins în anul 1997.

2.1.2. Forme de manifestare în România

Mafia Roșie – tranzitează și afectează teritoriul României.

Destrămarea fostei U.R.S.S. a generat multiple fenomene sociale, unele cu efecte deosebit de grave.

Pe fondul facilităților concrete pe linia liberei circulații a persoanelor, începând din anul 1991, pe teritoriul României s-au înregistrat infracțiuni în care au fost implicați, atât ca autori cât și ca victime, cetățeni din Comunitatea Statelor Independente (C.S.I.).

O rezonanță deosebită au avut-o grupurile de infractori de tip „Raket” constituite din cetățeni din C.S.I. Aceste grupuri au acționat, de regulă, împotriva unor conaționali aliați în interes de afaceri sau turism pe teritoriul României.

Radiografierea cazurilor relevă faptul că, grupurile organizate de infractori, studiază traseele de deplasare ale victimelor, turiști din statele C.S.I., precum și autoturismele acestora, ori ale unor cetățeni occidentali blocându-le în anumite puncte favorabile unor ambuscade, unde prin exercitarea de violențe și amenințări cu represii asupra vieții – inclusiv prin folosirea armelor, îi determină pe pasageri să le predea importante sume de bani sau bunuri.

Mai nou, executarea acțiunilor este concepută în țara de origine și se referă la taxa de protecție, acțiuni de recuperare rapidă, acte de jaf, tâlhărie, ș.a.

Membrii echipelor circulă înarmați, singuri sau în grup, fiind gata să folosească armele.

Mafia chineză.

O notă specifică în tabloul infracțional în țara noastră, cu riscuri de a se amplifica periculos pe principii de tip „MAFIA” o reprezintă cetățenii chinezi, veniți în România după 1990.

Din radiografierea a 150 cazuri, ce au fost reclamate la Poliție , în care au fost implicați cetățeni chinezi, atât ca autori cât și ca victime, rezulta că o mare parte dintre aceștia au venit în România pentru diverse scopuri și interese ilicite.

Traficul de droguri.

Dacă în anii '80, România era considerată o țară aflată în ruta de rezervă a traficului drogurilor, în prezent, România este inclusă în ruta de trafic a drogurilor și chiar a devenit un teritoriu de stocare, livrare și consum de droguri.

Un raport al UNDCP (Programul Națiunilor Unite pentru Controlul Internațional al Drogurilor) estima că anual , numai din traficul de droguri se obțin 400 miliarde de dolari , ceea ce reprezintă , ca valoare circa 8% din totalul comerțului mondial .

Traficul de monedă falsă.

Falsificarea de bani și de alte titluri de valoare, precum și traficul cu astfel de mijloace de plată contrafăcute, cunosc o recrudescență îngrijorătoare, motiv pentru care polițiile și serviciile specializate din sectorul bancar sunt în continuă alertă, căutând permanent noi modalități de contracarare a fenomenului.

Traficul de persoane, carne vie, prostituția și proxenetismul.

Multe prostituate și proxeneți exploatează „oferta” unor agenți și societăți comerciale din sfera serviciilor, mutându-și teritoriul de acțiune în alte țări, cu precădere în Turcia, Grecia, Cipru, Austria, Germania, Franța, Spania, ș.a.

S-a amplificat fenomenul de atragere a minorelor, a celor provenite din familii dezorganizate ori lipsite de mijloace materiale de subzistență, la practicarea prostituției în diverse locuri și modalități în multe cazuri racolarea făcându-se prin șantaj și determinare forțată.

Devine totuși evidentă creșterea activității infracționale a unor rețele de traficanți care se ocupă cu trecerea ilegală prin țara noastră a unor grupuri de emigranți din Sry Lanka, Pakistan, Bangladesh, India, care sunt racolați din țările lor, pe ruta Singapore – Moscova – Chișinău, caută să ajungă în țările Europei de Vest.

Participanții la filiera de introducere în România a cetățenilor asiatici și scoaterea lor către statele vecine înspre Vest, încasează sume mari în valută, care în unele cazuri sunt spălate prin intermediul unor firme și agenții particulare înființate pe teritoriul țării noastre.

Rețelele semnalate manifestă preocupări de a se organiza în mod clandestin și cât mai riguros posibil stabilind puncte de sprijin solide (imobile, firme, gazde și oameni de încredere) în mai multe țări aflate pe tronsonul de tranziție, în măsură să le asigure siguranța acestei activități în care se vehiculează sume enorme de bani în lei și valută.

Traficul de armament și materiale radioactive.

O evoluție ascendentă îngrijorătoare înregistrează traficele de armament și materiale radioactive deosebit de nocive pentru sănătatea oamenilor dar și în ceea ce privește mediul ambiant.

În legătură cu traficul de armament trebuie precizat că acesta se realizează în sistem instituționalizat, vânzare de armament între țări, către grupuri de insurgenți sau grupări teroriste angro și cu bucata de către grupări organizate de infractori.

Din punct de vedere al materialelor radioactive traficate, rezultă certe indicii de constituire a unor structuri infracționale, cu multiple legături în afara granițelor țării, foarte versate și dornice de câștiguri, cei implicați neezitând să-și riște în acest sens, chiar propria sănătate.

Criminalitatea premeditată împotriva persoanei, de mare violență

(taxa de protecție, omorul la comandă, atentatele).

Nu putem face abstracție că ne situăm pe magistralele de legătură dintre Orient și Occident, confruntându-ne atât cu aflulul miilor de orientali ce încearcă pe la noi penetrarea spre Vestul bogat al Europei cât și al „nerealizaților” din această parte a lumii, care își întind tentaculele până la noi.

În actualele condiții economice, se proliferază tot mai mult furturile la comandă, în dauna avutului privat sau public, prin cererea taxei de protecție asupra agenților economici, atentate la ordin ori aplicarea unor măsuri de corecție pentru a accepta protecția.

Prima grupare organizată după reguli stricte de tip mafiot a fost constituită din romi, condusă de trei „capi” care împreună cu alți 13 „locotenenți”, prin forța și amenințarea cu moartea, au deposedat mai mulți agenți economici privați de mărfuri, valută și bunuri de peste 2,3 miliarde lei în anul 1995.

Criminalitatea economico – financiară.

Criminalitatea în domeniul economico-financiar a cunoscut o explozie fără precedent. Starea actuală o putem caracteriza ca prag al mării criminalități întrucât prin infracțiunile de evaziune fiscală și cele la regimul contabilității se „legitimează” produsul crimei, infracțiunile economice grave care, atunci când devine o preocupare constantă a unor agenți economici, grupuri de interese sau persoane, afectează grav climatul de ordine economică.

Contrabanda și infracțiunile la regimul activităților de import – export.

este infracțiunea care a cunoscut cea mai dinamică evoluție

este suficient să amintim cazurile ȚIGARETA I, II, III, și cele depistate pe frontiera de est și nord a României .

Criminalitatea financiar – bancară.

Sistemul financiar – bancar după 1995, a fost marcat puternic de starea de criză evidentă determinată de lipsa de lichidități ca urmare a unor activități anterioare derulate cu încălcarea oricăror norme de prudențialitate, fiind acordate credite uriașe, fără garanții sau cu garanții neimportante din punct de vedere economic la care se adaugă ritmul mare al inflației, stările de faliment în care au fost și sunt CreditBank, Dacia Felix, Bancorex, Albina și în mare dificultate Columna, Banca Agricolă, ș.a.

Toate aceste considerente care au determinat în mod hotărâtor caracterizarea economiei românești ca fiind de tip „nebanca” au fost analizate permanent, rezultând grave acte de indisciplină financiară, abuzuri, o elementară lipsă de control gestionar și de operatori ș.a. ceea ce a permis infractorilor din bancă și din afara ei să obțină profituri uriașe, iar sumele, de ordinul sutelor de miliarde, să fie reinvestite în interesul lor, cea mai mare parte fiind ilegal transferat în valută și scoasă din țară.

2.2. Percepția fenomenului la nivelul uniunii europene

Unul dintre obiectivele fundamentale ale Uniunii Europene, stipulat în Tratatul constituțional semnat în octombrie 2004 de către șefii de stat și de guvern ai statelor membre ale uniunii, este de a oferi cetățenilor un spațiu de libertate, securitate și justiție fără frontiere interne.

La nivelul Uniunii Europene 54 % dintre cetățeni consideră că, în țara lor cele mai multe acte de corupție se comit în cadrul criminalității organizate, cei mai mulți sunt convinși de existența unei legături între corupție și criminalitatea organizată (Italia, Lituania și Slovenia).

2.3. Factori care influențează evoluția criminalității organizate

Există o serie întreagă de factori care influențează evoluția criminalității, deși nu se poate da o explicație certă în privința diminuării ratei criminalității în decursul ultimilor ani sau a creșterii semnificative înregistrate în anii 60. Cele două principale variabile care au influențat în trecut rata criminalității și care sunt susceptibile să continue să o influențeze destul de mult sunt factorii macroeconomici (puterea economică, rata șomajului, nivelul cheltuielilor pentru consum) și factorii demografici (în special numărul bărbaților din cadrul unei grupe de vârstă în care delinquența are tendința să fie cea mai ridicată). Cu toate acestea, factorul care a avut, fără